

---

NOTAT

---

Til: Folketingets Europaudvalg J.nr.: 400.A.5-3-4-351.  
CC: Bilag:  
Fra: EU-retskontoret Dato: 1. april 2011  
Emne: EU-Domstolen: Beslutning om dansk intervention i sag C-404/10 P, Jacobs, om aktindsigt i Kommissionens dokumenter vedr. godkendelse af fusion.

---

### Baggrund

Kommissionen har iværksat appel til prøvelse af dom afsagt den 9. juni 2010 af Retten i Første Instans i sag T-237/05, Éditions Odile Jacobs. Retten underkendte ved dommen 9. juni 2010 i al væsentlighed Kommissionens beslutning D (2005) 3286 af 7. april 2005 om afslag på anmodning om aktindsigt i en række dokumenter vedrørende den administrative procedure, der førte til vedtagelsen af Kommissionens beslutning af 7. januar 2004 om en fusions forenelighed med EU-reglerne (selskaberne Lagardère, Natexis, og VUP). Éditions Odile Jacobs havde til hensigt at anvende dokumenterne til støtte for sit søgsmål i sag T-279/04, hvori der var nedlagt påstand om annullation om forenelighedsbeslutningen af 7. april 2005.

Kommissionen havde ved nævnte afgørelse begrundet sit afslag med henvisning til en række forskellige bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning EF nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (herefter forordningen om aktindsigt). Disse omfattede aktindsigtsforordningens artikel 4, stk. 2, tredje led, hvorefter aktindsigt kan afvises med henvisning til beskyttelsen af formålet med inspektioner, undersøgelser, og revision; aktindsigtsforordningens artikel 4, stk. 2, første led, hvorefter aktindsigt kan afvises, hvis udbredelse af dokumentet kan være til skade for beskyttelsen af forretningsmæssige interesser; aktindsigtsforordningens artikel 4, stk. 2, andet led om beskyttelsen af juridisk rådgivning; samt aktindsigtsforordningens artikel 4, stk. 3, andet afsnit om beskyttelsen af institutionens interne beslutningsproces. Kommissionen havde navnlig med henvisning til mængden af dokumenter forkastet muligheden for at give delvis aktindsigt og fandt ikke, at der var nogen tungtvejende offentlig interesse, som kunne begrunde de omhandlede dokumenters udbredelse.

Ved Rettens afgørelse i sag T-237/05, Jacobs, af 9. juni 2010 anerkendes alene Kommissionens beslutning om tilbageholdelse af dokumenter udvekslet mellem det relevante generaldirektorat og Kommissionens juridiske tjeneste, mens Kommissionens beslutning i øvrigt annulleres. Retten anfører i denne forbindelse blandt andet, at Kommissionen ikke i tilstrækkelig grad har foretaget en konkret og individuel vurdering ligesom man ikke har foretaget en korrekt afvejning af offentlighedens interesse i udbredelse af dokumenterne.

### Sagens betydning for Danmark

Mest mulig aktindsigt i EU har høj prioritet for Danmark. Spørgsmål om fortolkningen af forordningen om aktindsigt tillægges derfor stor vægt. Den danske regering lægger blandt andet vægt på, at forordningens undtagelsesbestemmelser fortolkes indskrænkende, og at der altid skal foretages en konkret vurdering af, om der skal gives aktindsigt i et dokument. Af principielle grunde intervenserer regeringen således løbende i sager ved EU-Domstolen med henblik på at bidrage til at sikre den størst mulige åbenhed i forbindelse med arbejdet i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen.

I den konkrete sag vil regeringen intervenere til støtte for Jacobs, idet der argumenteres for at Kommissionens afslag på aktindsigt er behæftet med mangler, da der ikke er sket en tilstrækkelig konkret og individuel undersøgelse af de involverede dokumenter, og da de relevante undtagelsesbestemmelser ikke er anvendt strengt.

Det bemærkes, at regeringen dermed ikke agter at tage stilling til, om dokumenterne i den konkrete sag skal udleveres eller ej. Regeringen vil i den konkrete sag udtrykke forståelse for, at der generelt set er behov for at beskytte EU-institutionernes interne beslutningsprocedurer. Regeringen vil i den forbindelse argumentere for, at der i sager som den foreliggende ofte er beskyttelsesværdige interesser, som efter en konkret og individuel afvejning kan føre til, at de omhandlede dokumenter ikke kan udleveres. Der ses intet til hinder for, at EU-institutionerne i sådanne sager, som andre sager i øvrigt, anvender hovedregler og formodningsregler, når der skal tages stilling til, hvorvidt de pågældende dokumenter skal udleveres, så længe der ikke herved sker en afskæring af den konkrete og individuelle vurdering af hvert enkelt dokument.

Siden Rettens afgørelse har Domstolen i den såkaldte TGI-dom af den 29. juni 2009 anerkendt muligheden for at anvende formodningsregler på et lignende område. Regeringen vil i den aktuelle sag søge præciseringer af denne anvendelse.

EU-retskontoret